A menyegzői ruha: levetni az óembert, és felöltözni Krisztust

Gondoljunk most arra a menyegzői ruhára, amelyről az Úr Jézus az egyik példázatában beszél. Ez az a ruha, amely nélkül az ember nem maradhat a Király lakomáján. Mielőtt azonban rátérnénk, illik megnéznünk, hogyan hív Isten, és ki felel ezért a hívásért.

Elmentünk, hogy hirdessük az evangéliumot. Valaki megkérdezte tőlem, mi történt, merre jártunk és mit csináltunk, én pedig röviden elmondtam neki ezt a munkát. Ez az ember azt mondta nekem, hogy ha az emberek megtérnek Istenhez, és ez látható is lesz, akkor Isten munkáját végeztük, ha pedig nem térnek meg, akkor nem. Felmerül tehát a kérdés: mi felelünk-e azokért, akik elfogadják vagy nem fogadják el a hívást?

A királyfi menyegzőjéről szóló példázat megadja a választ. Ugyanebben találjuk azt az embert is, aki megfelelő ruha nélkül ment be a lakomára.

Nyissuk ki a Bibliánkat Máté 22:1-14-nél. Az Úr Jézus ismét példázatokban szólt hozzájuk, és ezt mondta: „Hasonlatos a mennyeknek országa egy királyhoz, a ki menyegzőt szerze az ő fiának. És elküldé az ő szolgáit, hogy hívják a hivatalosokat a menyegzőre; de nem akartak eljőni. Ismét külde más szolgákat, mondván: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Ímé ebédemet elkészítettem, ökreim és hízlalt barmaim levágattak, és minden kész; jertek el a menyegzőre. Azok pedig nem gondolván vele, elmenének, egyik a maga mezejére, másik a maga kereskedésére. A többiek pedig megfogván az ő szolgáit, bántalmazák és megölék őket. A király pedig meghallván ezt, haragra gerjede, és elküldvén az ő seregeit, elveszté azokat a gyilkosokat, és azoknak városát felégeté. Akkor monda az ő szolgáinak: A menyegző ugyan kész, de a hivatalosok nem voltak méltók. Menjetek azért ki az utak elágazásaihoz, és a kiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe. A szolgák pedig kimenvén az utakra, összegyűjtének mindenkit, a kit csak találának, gonoszokat és jókat egyaránt; és a menyegzős ház megtelt vendégekkel. Mikor pedig bement a király, hogy megnézze a vendégeket, láta ott egy embert, a ki nem volt menyegzői ruhába felöltözve. És monda néki: Barátom, mimódon jöttél be ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. Akkor monda a király a szolgáknak: Kezét és lábát megkötözvén, vigyétek el, és vessétek a külső sötétségre; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.”

A szolgák nem kapnak szidást

A példázatban a király nem szidja meg a szolgákat azért, mert az emberek nem jöttek el a menyegzőre. Azokra a hivatalosokra haragudott meg, akik nem akartak eljönni, nem pedig a szolgákra, akik elmentek meghívni őket. Ugyanezeket a szolgákat küldte el aztán az utak elágazásaihoz, hogy hívjanak be a menyegzőre mindenkit, akit csak találnak.

Mi is ezt tettük: elmentünk az utak elágazásaihoz, és mindenkit hívtunk. Nem tudjuk, ki fogadja el a hívást. Nem vagyunk felelősek azokért, akik elfogadják vagy elutasítják. Azért viszont felelünk, ha nem megyünk el. Az Úr arra hív minket, hogy menjünk, nekünk pedig mennünk kell és vetnünk.

A menyegzői ruha nélküli ember

A 11. és a 12. vers különösen ránk vonatkozik: „Mikor pedig bement a király, hogy megnézze a vendégeket, láta ott egy embert, a ki nem volt menyegzői ruhába felöltözve. És monda néki: Barátom, mimódon jöttél be ide, holott nincsen menyegzői ruhád?" Az az ember elnémult, és kivetették a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás van.

Az Úr Jézus többször is használja ezeket a szavakat a sírásról és a fogcsikorgatásról. Azt a helyet jelölik, amelyet Isten Igéje örök pokolnak, gyehennának vagy örök büntetésnek nevez. Ez az ember is bement a menyegzőre, és azt hitte, szívesen látják ott, de nem volt rajta az a ruha, amelyet viselnie kellett volna.

Az emberek lakodalmain a meghívottak különlegesen öltöznek fel. Kifejezetten arra a lakodalomra vásárolnak vagy varratnak ruhát. Nem tudjuk, hogy ez a szokás a Bibliából ered-e. Azt viszont szeretnénk megvizsgálni, miből áll az a ruha, amelyet viselnünk kell. Nem csak a példázatbeli embernek kellett volna, hogy legyen ilyen ruhája, hanem nekünk is kell, hogy legyen. Amikor belépünk a menyegzős házba, ebben kell, hogy találjanak minket. A Szentírás több helyén látni fogjuk, hogy le kell vetnünk a rajtunk lévő ruhát, és fel kell öltöznünk egy másikat.

Először levetkőzünk

Isten arra tanít, hogy először le kell vetkőznünk, és csak azután öltözhetünk fel. Az új ruhát nem húzhatjuk a piszkos ruhára. Láttatok-e valakit, aki úgy jött volna lakodalomba, hogy az ünneplőt arra a ruhára húzta, amelyben a disznók között járt? Az ember megmosakodik, megtisztálkodik, illatszert használ, és csak azután veszi fel a lakodalmi ruhát. A jó ruhát nem húzza a rossz fölé. Nekünk is így kell tennünk.

Róma 13:12-14-ben Pál apostol ezt írja: „Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett: vessük el azért a sötétség cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit. Mint nappal, ékesen járjunk; nem dobzódásokban és részegeskedésekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigykedésben. Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra."

A 12. vers levetkőzésről és felöltözésről beszél: vessük el a sötétség cselekedeteit. Mibe volt öltözve az az ember a menyegzős házban? A sötétség cselekedetei, a test volt a ruhája. Az apostol azt mondja, öltözzük fel a világosság fegyvereit, éljünk ékesen, és öltözzük fel az Úr Jézus Krisztust. Ez nem puszta képes beszéd, hanem valóságos dolog, amelyet meg kell tennünk.

Ugyanezt a buzdítást találjuk Efézus 4:20-24-ben: „De ti nem úgy tanultátok a Krisztust, ha ugyan őt hallottátok és ő benne tanultatok, a mint van igazság a Jézusban, hogy levetkőzzétek

amaz előbbi életmód szerint való ó embert, a mely megromlott a csalárdság kívánságai miatt; megújuljatok pedig a ti elmétek lelkében, és felöltözzétek amaz új embert, a mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben."

Mibe volt tehát öltözve az az ember a menyegzős házban? Az óemberbe. Hogy milyen ruhája van az óembernek, azt Pál apostol a Kolossé 3-ban mutatja meg, ahol ugyanazokról a dolgokról ír, mint az Efézusi levélben. Amikor azt mondja: „öldököljétek meg", érthetjük úgy is: „vetkőzzétek le". Kolossé 3:5-8: „Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat: paráznaságot, tisztátalanságot, gerjedelmet, gonosz kívánságot és a telhetetlenséget, mely bálványimádás, melyekért jő az Isten haragja az engedetlenség fiaira; melyekben valaha ti is jártatok, mikor azokban éltetek vala. Most pedig vessétek el magatoktól ti is mind azokat: haragot, bosszúságot, gonoszságot, káromkodást, a ti szátokból a gyalázatos beszédet."

Az apostol így folytatja a 9. és a 10. versben: „Ne hazudjatok egymás ellen, mint a kik levetkőztétek amaz ó embert az ő cselekedeteivel egyben, és felöltöztétek amaz újat, mely folyton újul az ismeretre, Teremtőjének ábrázatja szerint." „Levetkőztétek": itt az ige múlt időben áll. Az Efézusi levélben azt olvassuk: „levetkőzzétek", mint ami még ezután történik. Róma 13:14-ben az „öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust" felszólítás folyamatos jelen. A Galata levélben ismét múlt időt találunk: „Krisztust öltöztétek fel".

Felöltözhetjük-e Krisztust a régi öltözetre? Nem. Le kell vetnünk azt. Levetkőzzük az óembert, és felöltözzük az új embert, és ezt nekünk kell megtennünk. Sokan mondják, hogy a ruha már ott van, fogason lóg az előszobában, és az az ember, amikor elment mellette, nem vette észre, hogy fel kellett volna vennie. De ha az Úr az óemberbe öltözve talál minket, van-e még esélyünk?

Jegyezzük meg: arra kaptunk elhívást, hogy felöltözzük az új embert, amely Teremtőjének ábrázatja szerint újul. A mi öltözetünk az új ember. Az egyik oldalon ott az óember, a régi öltözet, a másikon az új ember. Hogy mit jelent ez az öltözet, azt Galata 3:26-27-ben látjuk: „Mert mindnyájan Isten fiai vagytok, a Krisztus Jézusban való hit által. Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel." Krisztust öltöztük fel, vagyis felöltöztük az új embert, ahogyan Isten Igéje mondja.

Az a neved, hogy élsz

Hogy milyenek ezek a ruhák, azt a Jelenések könyve tárja fel, utána pedig visszatérünk az Efézusi levélhez, hogy lássuk, mibe kell öltöznünk. Jelenések 3:1-5-ben ezt olvassuk: „A Szárdiszbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, a kinél van az Isten hét lelke és a hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. Légy vigyázó, és erősítsd meg a többit, a melyek halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet teljeseknek az Isten előtt. Emlékezzél meg azért, mint vetted és hallottad, és tartsd meg és térj meg. Ha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a lopó, és meg nem tudod, mely órában megyek hozzád. De van egynehány neved Szárdiszban is, a kik nem fertőztették meg ruháikat; és fehérben fognak velem járni, mert méltók arra. A ki győz, fehér ruhákba öltözik az, és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevéről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt."

Az „az a neved, hogy élsz” azt jelenti, mondhatnánk, hogy menyegzői ruhás embernek neveznek, valójában azonban a régi ruhát viseled, és halott vagy. A Szentírás ismét ruhákról beszél nekünk, ezúttal fehér ruhákról. Egyesek azt állítják, hogy ez a fehér öltözet Krisztusé, és nekünk is tulajdoníttatik, így kívülről fehérek vagyunk, még ha alul piszkosak, feketék vagyunk is, a régi ruhába öltözve. De le kell-e vetnünk a régi ruhát? Le kell. Ezékiel könyvében az Úr azt mondja, hogy elment népe mellett, mezítelenül találta, betakarta mezítelenségét, és felöltöztette.

Ugyanebben a fejezetben, a Jelenések 3:15-18-ban is szó van ezekről a fehér ruhákról: „Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév: vajha hideg volnál vagy hév! Így mivelhogy lágymeleg vagy, és sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból. Mivelhogy ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy meggazdagodjál; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.”

Itt az emberek egy másik csoportjáról van szó: azokról, akik azt hiszik, hogy jól vannak, hogy Istennek tetsző állapotban vannak, és semmiben sem szűkölködnek. Valójában vakok, nyomorultak, szegények és mezítelenek, vagyis nincs rajtuk ez az öltözet. Az Úr azt tanácsolja nekik, hogy vegyenek tőle fehér ruhákat, hogy felöltözzenek, és ne látsszék ki mezítelenségük rútsága. Ha csak ezeknél a verseknél állunk meg, nem értjük, mit jelent ruhát venni az Úr Jézustól. Az Úr azonban arra hív, hogy öltözzünk fel, és hogy ez mit jelent, azt a továbbiakban látni fogjuk.

Ne vegyük könnyelműen Isten Igéjét, abban a hitben, hogy a ruhák valahol egy fogason lógnak, és csak azért kapjuk meg őket, hogy eltakarják bűnös állapotunkat. Isten nem így tesz. Előbb azt kéri, hogy vetkőzzünk le, hogy felöltözhessünk, ahogy Róma 13:12 mondja: „vessük el azért a sötétség cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit.” Ez az első lépés a fehér ruhák felé.

Hagyjuk el a hazugságot, a paráznaságot, a gyűlöletet és a gonoszságot. Pál apostol ezt írja Efézus 4:25-ben: „Azért levetkőzvén a hazugságot, szóljatok igazságot kiki az ő felebarátjával; mert egymásnak tagjai vagyunk.” Ugyanott, a 31. versben hozzáteszi: „Minden mérgesség, harag, indulat, lárma és káromkodás távozzék el tőletek minden gonoszsággal egybe.” Ez a mi levetkőzésünk.

Vannak, akik csak levetkőznek

A levetkőzés azonban nem elég, mert vannak, akik csak levetkőznek, de nem öltöznek fel. Az oltár alatti lelkekről Jelenések 6:11 ezt mondja: „És adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nékik, hogy nyugodjanak még egy kevés ideig, míglen beteljesednek az ő szolgatársaik is és atyjokfiai, a kik megöletendők lesznek, mint ők is.” Fehér ruhát kaptak, valami hasonlót ahhoz, amit a Jelenések 3-ban láttunk. Ez a ruha egyfajta ajándék, de látni fogjuk, hogy Isten ajándékán nekünk is munkálkodnunk kell. Ezért hív minket arra, hogy felöltözzük a fehér ruhát.

Jelenések 19:7-8 még világosabban megmutatja, mit jelent a Bárány feleségének öltözete, és ezek a szavak örömmel töltenek el minket: „Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki; mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát. És adaték néki, hogy öltözzék tiszta és fényes gyolcsba; mert a gyolcs a szentek igazságos cselekedetei." Mibe öltözünk tehát? Az igazságos cselekedetekbe. A Jelenések 3-ban az Úr azt mondja a szárdiszi gyülekezetnek, hogy nem találta cselekedeteit teljeseknek Isten előtt. Mintha azt mondaná neki: „Az a neved, hogy élsz, de halott vagy, és nincs mibe felöltöztesselek." Amikor eljön a menyegző, a feleségnek fel kell készülnie, és felöltözve kell, hogy találják, nem levetkőzve.

Az Ezékiel 16 szép képet ad arról, mit tesz Isten, amikor felöltöztet. Utána azt is meg kell néznünk, hogyan öltözünk fel mi. Egyesek mindent Istenre hagynak: az ő része volna, hogy felöltöztessen, a miénk pedig csupán az, hogy irgalmát kérjük. Látni fogjuk azonban, hogy a levetkőzés mellett fel is kell öltöznünk. Ezékiel 16:8-13-ban az Úr ezt mondja Jeruzsálemnek: „És elmenék melletted, és láttalak, és ímé a te időd, a szerelem ideje vala; és kiterjesztém rád szárnyamat, és befedezém mezítelenségedet; és megesküvém néked, és szövetségre lépék veled, ezt mondja az Úr Isten, és enyém lettél. És megfürösztélek vízben, és lemosám rólad véredet, és megkenélek olajjal. És felöltöztettelek hímzett ruhába, és saruba tahasbőrből, és körülkötöttelek bisszussal, és befedeztelek selyemmel. És felékesítettelek ékességgel, és karpereceket adtam kezeidre, és nyaklánczot nyakadra. És adtam orrpereczet orrodra, és függőket füleidre, és ékes koronát fejedre. És felékesíttettél aranynyal és ezüsttel, és ruhád bisszus és selyem és hímzés volt; zsemlyelisztet és mézet és olajat ettél, és felette igen szép lettél, és szerencsés valál, hogy királyné lettél."

Ezekben a szavakban magunkról láthatunk képet: „kiterjesztém rád szárnyamat, és befedezém mezítelenségedet." Efézus 4:24 arra buzdít minket, hogy „felöltözzétek amaz új embert, a mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben". Nem akármilyen öltözet ez, hanem nagyon különleges. Ilyen a Bárány felesége: elkészítette magát, Isten pedig nagyon szépen felöltöztette.

Öltözzétek fel a világosság fegyvereit

Róma 13 azt mondja, hogy le kell vetnünk a sötétség cselekedeteit, és fel kell öltöznünk a világosság fegyvereit. Efézus 6:11 megmutatja, melyek a világosság fegyverei: „Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben." Kié a világosság fegyverzete? Ki a világosság? Az Úr Jézus ezt mondja magáról János 8:12-ben: „Én vagyok a világ világossága." Galata 3:27-ben pedig ezt olvassuk: „Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel." Krisztuséi vagyunk.

Miért kell felöltöznünk Isten fegyverzetét? A világosság fegyverei nélkül nem állhatunk meg az ördög ravaszságával szemben. Neki nem az a gondja, hogy felöltöztessen, hanem hogy bemocskoljon, és szennyet szórjon ránk. Zakariás 3-ban az áll Jósuéról, a főpapról, hogy szennyes ruhában állt az Úr előtt, a Sátán pedig a jobbján állt, hogy vádolja őt, vagyis még több szennyet tegyen a ruhájára. Ez a Sátán munkája: azon mesterkedik, hogy az óembert adja ránk, hogy így találjanak minket.

Pál így folytatja Efézus 6:12-ben: „Mert nem vér és test ellen van nékünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak." Ez harc, és hogy harcolni tudjunk, le kell vetnünk a sötétség cselekedeteit, és fel kell öltöznünk a világosság fegyvereit. Ezért mondja a 13. vers: „Azért vegyétek fel az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok." A „vegyétek fel" helyett ugyanígy mondhatnánk: „Öltözzétek fel az Istennek minden fegyverét."

Mi a célja a világosság e fegyverzetének? Azért kapjuk, hogy győzzünk: hogy ellenállhassunk a gonosz napon, és mindent elvégezve megállhassunk. Nézzük most sorra a fegyverzet minden részét, hogy jobban megértsük.

Igazsággal körülövezve

Efézus 6:14-ben Pál ezt írja: „Álljatok tehát elő, felövezvén derekatokat igazsággal, és felöltözvén az igazságnak mellvasába." Először is az igazság övének kell a derekunkon lennie. Itt az igazság a hazugság ellentéte: igazságban kell járnunk, és nem szabad többé hazugságban élnünk.

Ma nagyon könnyen hazudnak az emberek. Csak egy kis valótlanságot csempészünk bele, egy kicsit szépítünk a dolgokon, csak egy kicsit változtatunk a szavak értelmén, hogy már ne ugyanúgy hangozzanak. Aztán azzal nyugtatjuk magunkat, hogy azért van benne igazság, csak egy kicsit elcsavartuk. Nekünk azonban igazsággal kell körülövezve lennünk. A menyegzői ruha nélküli ember, aki elnémult, nem volt igazsággal körülövezve.

Azután fel kell öltöznünk az igazság mellvasát. Az igazság Isten országához tartozik. Nevezhetjük igazságosságnak, szeplőtelen tisztaságnak, bűn nélküli, a legkisebb igazságtalanságtól is mentes életnek. Ilyen Isten, és nekünk fel kell öltöznünk az ő egész fegyverzetét, a világosság fegyvereit.

Nem elég azonban igazsággal körülövezve lenni és felöltözni az igazság mellvasát. A 15. vers hozzáteszi: „És felsaruzván lábaitokat a békesség evangyéliomának készségével." Mit jelent ez? Nemrég az evangélium hirdetésének munkáját végeztük, és örültünk neki. Mégis vannak, akik szidalmaznak, és azt mondják, nem így kell csinálni, hanem másképp. Ők semmit sem tesznek, de azt tudják, hogy „nem így kell". Nekünk ezzel a készséggel kell felsaruznunk lábunkat, ahogyan a katonák csizmát vagy bakancsot húznak. Háborúban, amikor lépsz, rossz dolgokra is ráléphetsz.

A hit pajzsa a nyilak ellen

A 16. vers így folytatódik: „Mindezekhez felvévén a hitnek paizsát, a mellyel ama gonosznak minden tüzes nyilait megolthatjátok." Miután mindezekbe felöltöztünk, még egy fegyvert kapunk. Valaki megbírált engem ezért a munkáért, az óriásplakátos kampányért. Az illető azt mondta, jobb lett volna a pénzt a szegényeknek adni. Ez a mondás a Bibliában is megtalálható.

Szükségünk van a hit pajzsára, hogy el ne essünk, amikor valaki az alapokra mér csapást. Ennek a támadásnak célja van: hogy megállítson, hogy azt mondja neked, nem azt teszed, amit kell, és

semmi sem jó, hogy elcsüggedj. Éppen ezért kapjuk a pajzsot, hogy kiolthassuk a gonosz minden tüzes nyilát. A gonosz pedig embereken keresztül jön.

Meg kell maradnunk a hitben. Mindent megtettünk, amit kellett? Lehet, hogy amit tettünk, gyengécske volt, és jobban is csinálhattuk volna. Lehet, hogy Isten mércéje szerint kevés. De ami rajtunk múlt, megtettük. Talán még emberi erőnkön is túlléptünk, és hibáztunk, de megtettük. Ezért kell ezekbe a fegyverekbe öltöznünk.

Senki sem ragadhat ki minket

A 17. vers ezt mondja: „Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Lélek kardját, a mely az Isten beszéde." Az üdvösség sisakja az üdvösség reménysége. A fejen van, és a támadás éppen oda, a fejre irányul.

Megvan-e bennünk az üdvösség reménysége? Hogyne volna meg! Az Úr Jézus ezt mondta János 10:28-ban: „És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből." Senki. A gonosz és hitetlen szív továbbra is veszélyt jelent. De ha engedelmességben maradunk, senki sem ragad ki minket, még a Sátán sem. Ez az üdvösség sisakjának nagy áldása: senki sem ragadhat ki minket az Úr Jézus kezéből.

A Lélek kardja Isten beszéde. Ha Isten Igéje szerint járunk, biztosak lehetünk abban, hogy Isten Lelke vezet minket. Akkor vezet, amikor az Ige szerint járunk, nem amikor eltérünk tőle. A Lélek szerint való gondolkodás pedig, ahogy Pál mondja Róma 8:6-ban, élet és békesség.

A 18. versben Pál hozzáteszi: „Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben lélekben, és ugyanazon dologban vigyázván teljes állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért." Ezekbe kell kezdetben felöltöznünk, hogy eljuthassunk a valódi öltözethez. Ezek fegyverek, a világosság fegyverei. Ezek azonban még nem maga az öltözet, amelyben ott leszünk.

A végső öltözetet a Kolossé 3. fejezetében találjuk. Ez van az Úr Jézuson is, és nekünk is ugyanolyan öltözetünk lesz, mint neki, mert ő a Vőlegény, mi pedig a feleség, a menyasszony. Nagy bátorítás számunkra, hogy megértsük Isten Igéjét, és a gyakorlatba is átültessük.

Az előző versek a levetkőzésről szólnak, a 10. vers pedig ezt mondja: „és felöltöztétek amaz újat, mely folyton újul az ismeretre, Teremtőjének ábrázatja szerint." Hogy mit jelent Krisztusba öltözve lenni, azt a 12. vers mutatja meg: „Öltözzetek fel azért, mint Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, kegyességet, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést."

Volt-e könyörületes szíve a menyegzői ruha nélküli embernek? Nem volt. És valóban nehéz eljutni a könyörületes szívig.

Isten telve van könyörülettel, és ő jár előttünk. Ha ő nem volna könyörületes, hogyan lehetnénk mi azok? Ezért jó volna megértenünk, mit jelent könyörületesnek lenni. Arra kaptunk elhívást, hogy felöltözzük a könyörületes szívet, a kegyességet, az alázatosságot, a szelídséget és a hosszútűrést.

Ezek a tulajdonságok a Lélek gyümölcséhez tartoznak. A Kolossé 3 szerint felöltözni tehát azt jelenti: a Lélek gyümölcsébe öltözni. Éppen ez hiányzott a menyegzői ruha nélküli emberből: a Lélek gyümölcse nem volt meg benne.

Az apostol így folytatja a 13. és a 14. versben: „Elszenvedvén egymást, és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; a miképen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképen ti is. Mindezek felett pedig öltözzétek fel a szeretetet, mint a tökéletesség kötelét." Mindannyian arra kaptunk elhívást, hogy felöltözzük az új embert, amely Isten képére teremtetett. Ez a menyegzői ruha.

A ruhát előre készíted el

A 2Korinthus 3-ban Pál megmutatja, hogy Isten Lelke kicseréli a ruhánkat és megújít minket. Dicsőségről dicsőségre öltöztet Isten képe szerint, amíg mindnyájan az ő képét nem viseljük.

Ne áltassuk magunkat azzal, hogy az öltözetet csak akkor kapjuk meg, hogy majd a halálunk után változunk el. Egyesek azt mondják, akkor kapjuk meg a dicsőséges testet, akkor leszünk tökéletessé téve és felöltöztetve, és az lesz a ruha, amelyben a menyegzőn ott leszünk. De ha nincs rajtad a ruha, nincs honnan venned. Mindenkinek megvan a maga ruhája, tartalék ruhák nincsenek, és a ruhát előre készíted el. A Bárány feleségéről azt mondja a Szentírás, hogy elkészítette magát.

A 2Korinthus 5 szakasza ezt mutatja meg, és bátorít minket. Az 1–3. versben ezt olvassuk: „Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyekben. Mert hiszen ebben sóhajtozunk is, óhajtván felölteni a mi mennyei házunkat; ha ugyan felöltözöttek és nem mezítelenek találtatunk."

Figyeljünk az itt szabott feltételre: akkor kapjuk meg a mennyei hajlékot, ha felöltözve, nem mezítelenül találnak minket. A 4. vers így folytatódik: „Mert a kik e sátorban vagyunk is, terhelten sóhajtozunk; mivelhogy nem kívánunk levetkőzni, hanem felöltözni, hogy a mi halandó, elnyelje az élet."

Értsük meg tehát, hogy le kell vetkőznünk az óembert, és fel kell öltöznünk az új embert, amely Isten képére teremtetett. Így jutunk el a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére, vagyis ahhoz az öltözethez, amely az Úr Jézuson van.

Az Úr segítsen meg minket.

Sursa: *A menyegzői ruha: levetni az óembert, és felöltözni Krisztust* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/predici-scrise/a-menyegzoi-ruha-levetni-az-oembert-es-felolteozni-krisztust